

Ewald Frank – Zjavenie Ježiša Krista

„A tak teraz počuj, Jákob, môj služobník, a Izrael, ktorého som si vyvolil! Takto hovorí Hospodin, ktorý Ťa učinil a ktorý Ťa utvoril od života matky a pomáha ti: Neboj sa, môj služobníku, Jakobe a Ješurún, ktorého som si vyvolil, lebo vylejem vody na žíznivé a potoky na sušinu; vylejem Svojho Ducha na tvoje semä a Svoje požehnanie na твоjich potomkov, a budú rásť na spôsob trávy, ako urbina pri potokoch vody. Tento povie: Ja som Hospodinov, a tamten bude vzývať meno Boha Jákobovho, a iný sa zapíše svojou rukou Hospodinovi a pridá si meno Izrael. Takto hovorí Hospodin, Kráľ Izraelov, a jeho vykupiteľ, Hospodin Zástupov: Ja som prvý a Ja som i posledný, a krome mňa niet Boha. A kto ako Ja ohlasuje – a nech to oznámi a nech mi to predloží – od toho času, ako som položil ľud vekú? Alebo to, čo ide, alebo to, čo príde, nech im oznámia! Nestrachujte sa ani sa nechvejte! Či som ti neohlasoval od dávna a neoznámil? A vy ste Mojimi svedkami. Či je azda nejaký Boh krome Mňa? Ani niet skaly; neviem o nijakej.“ [Iz 44:1-8]

Chvála a česť buď Pánovi. Verím, že sme Pánu všetci blízko a cítime, že je to náznak nebeskej slávy. Pochopili sme, o čo sa jedná, a poznávame, čo Boh v tomto čase koná z milosti. Či je to pieseň, či je to Slovo, ktoré je čítané, či sú to modlitby, všetko každého zo srdca oslovuje. Môžeme s každým spievať, môžeme sa s každým modliť, pretože sme sa stali jedno v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Všetci sme uchopení vedením Svätého Ducha. Posledných 14 dní som musel stále znova v srdci myslieť na to, akým spôsobom toto spojenie k Duchu Svätému v tomto čase hľadať, nájsť a prežiť, a že Slovo Božie, ktoré je už takmer 2 000 rokov napísané v Biblii, je náhle osvetlené. Náhle má nejaká kapitola alebo odstavec pre nás význam ako nikdy predtým. Prečo? Pretože prišiel čas naplnenia. To Slovo v prorokovi Joelovi bolo napísané už dávno, ale náhle malo zmysel. Ten deň prišiel, prišlo naplnenie.

Tak to bolo a tak to je so všetkými proroctvami. Boli napísané dlho. Dlho bolo napísané, kde sa narodí Mesiáš, a náhle Betlehem nadobudol význam. Písmo sa nanovo naplňa pred našimi očami. To je inšpirácia Svätého Ducha – ak je to v súlade so Slovom

Božím. Tomu veríme z celého srdca. Všetko, čo Boh koná, musí na 100 % súhlasiť s Jeho Slovom.

Sme veľmi vďační, že sme mohli s tým skladateľom piesní spievať: „Už žiadna vlastná cesta, žiadna vlastná vôľa, Ty sám určíš smer.“ Jedna sestra mi predtým povedala: „Brat Frank, chcela by som dať všetko do poriadku. Nechcela by som bežať márne a potom na konci zistiť, že to bolo zbytočné. Chcela by som dať všetko do poriadku.“ Boh Pán nám všetkým daruje priestor ku pokániu, aby skončilo všetko vzdychanie a všetko, čo sa Pánovi nepáči.

Speváci nám predsa spievali, že už čoskoro zaznie trúba. Čakali sme na to a náhle sa to stane, že sa Pán vráti, aby tých Svojich vzal domov. Blaho všetkým, ktorí nebežali nadarmo. Blaho všetkým ľuďom, v ktorých mohol Kristus nadobudnúť podobu! Ktorí s Ním zomreli, sú s Ním pochovaní a povstali s Ním k novému životu [Rm 6:4-8, Kol 2:12]. Blaho všetkým, ktorí môžu povedať: „*Teraz už nežijem ja, teraz Kristus žije vo mne.*“ [Gal 2:20] To vlastné „ja“ u pobožných je horšie ako u neveriacich. Tí to nevedia a Boh s nimi vôbec nemôže počítať. Boh nás však zaviedol do hĺbky, aby sme všetci prešli akoby mlynom, až z nás už nič neostane. Po všetkom tom slzavom údolí budeme na záver privedení na horu premenenia a náhle nevidíme nikoho iného ako Ježiša samého. Jeho, ktorý nás miloval, ktorý nás spasil, ktorý nás čoskoro vezme domov, do Svojej slávy. Malo by nás to premôcť, malo by nás to strhnúť, že vieme, že táto hodina je tak veľmi blízko. Niekedy si myslím, že by sa niečo malo stať nám všetkým, aby sme vedeli, že prežijeme tú hodinu a deň, v ktorej Pán príde, aby tých Svojich vzal domov. Najprv sa nám však má viesť ako Jóbovi, aby nás Boh pozdvihol z prachu a korunoval nás milosťou a milosrdenstvom [Ž 103:4].

Každý z nás prechádza skúškami rôzneho druhu. Ani jeden na koniec nepríde bez toho, žeby neprešiel skúškami. Jedného dňa však za to budeme odmenení. Bolo nevyhnutné, aby sa všetko takto stalo. V úvodnom Slove sme to opäť počuli, že Boh všetko vynahradí, vyleje Svojho Ducha a potom máme byť plne nasýtení a radosť sa v Pánovi, v našom Bohu, ktorý sa nám mocne preukázal.

Boh sa potvrdí pri tých, ktorí mu nedeleným srdcom dôverujú, ktorí nechodia podľa vlastnej múdrosti a nespoliehajú sa na vlastnú rozumnosť [Pr 3:5], ale na Pána, ktorý ich zavolať, ktorý ich dobre vedie pre Svoje sväté meno. Sme takí šťastní. Mohol by som tie nádherné piesne počúvať vo dne i v noci a ktokoľvek by chcel vpredu hovoriť, môže hovoriť tak dlho, ako by chcel, ak by hovoril len o tom, čo Boh učinil a čo stojí napísané v Božom Slove.

Kto by chcel Pavlovi zazlievať, že hovoril až do polnoci? Bohoslužby neboli vždy bohoslužby s hodinkami. Boli aj bohoslužby bez hodiniek. Bohoslužby s Bohom, v ktorých boli ľudia uchopení a nešli odtiaľ, kým Boha neprežili. Som presvedčený, že nás Pán chce oslobodiť od nás samých. Od všetkých tradícií a preukázať Svoju moc a slávu. Ako povedal brat: „Bolo to pre mňa «Tak hovorí Pán.»“ Je to „Tak hovorí Pán“ Je to Božie večné Slovo! Poviem to ešte raz: Slovo bolo v Písme stovky, tisícky rokov a náhle má pre nás význam. Ako sa to deje? Duch to zjavil. Náhle zjaví svetlo a právo, aby všetci, ktorí mu patria, boli osvietení. Mohli by sme dnes ísť od jedného miesta k druhému, ktoré náhle dostali význam. Prečo? Lebo je tu čas naplnenia a pretože sa Pánu zaľúbilo otvoriť nám porozumenie pre Písmo a hovoriť s nami o tajomstvách Božieho kráľovstva. On hovorí: „*Vám je dané porozumieť tajomstvám kráľovstva Božieho...*“ [Lk 8:10] Ostatní ostávajú pri podobostenstvách a tie vykladajú, ako chcú. Raz tak, potom zase inak a nechápu zmysel, jedine že by im to Pán zjavil. Väčšinou ľudský duch Božiemu Duchu odporuje. Ľudia sú zapletení v niečom vlastnom, ale Boží Duch nás vedie von do nádhernej slobody Božích detí! Oznamuje nám, čo je pre nás z milosti pripravené. Sme takí radostní. Najradšej by som ešte chcel spievať niekoľko piesní. Som taký radostný.

[chórusy]

Sme takí radostní, že Boh má všetko vo Svojich rukách. U Neho je o nás dobre postarané.

Moje myšlienky šli späť k veršom z listu Efežanom 1, ktoré sme nedávno čítali, a k tomu, čo je tam vyjadrené, totiž, že Pán na nás preukáže Svoju moc rovnakým spôsobom, ako bola preukázaná na Ježišovi Kristovi, keď bol vzkriesený z mŕtvych. A s tým

sme vlastne opäť pri našej téme, pri tom, čo si Boh predsavzal konať v strede Svojho ľudu v poslednom čase. Tu, v Efežanom 1 od verša 18, čítame, žeby nám Boh ráčil dať:

„...osvietené oči vašej mysle, aby ste vedeli, čo a aká je nádej Jeho povolania a čo a aké bohatstvo slávy Jeho dedičstva medzi svätými a čo tá nesmierna veľkosť Jeho moci, vzhľadom na nás veriacich podľa pôsobenia sily Jeho vlády, ktorú spôsobil v Kristovi vzkriesiac ho z mŕtvych a posadiac po Svojej pravici v podnebeských oblastiach nad každé kniežatstvo a nad každú vrchnosť a moc a nad každé panstvo a nad každé meno, ktoré sa menuje nie len v tomto veku, ale i v budúcom.“

Tu istú moc, ktorú Boh zjavil v Ježišovi Kristovi, keď Ho vzkriesil z mŕtvych, chce Boh zjaviť na všetkých Jeho v tomto čase. Okolo toho nevedie žiadna cesta. Pavol píše v Rimanom 8:11:

„Ak Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak potom Ten, ktorý vzkriesil Ježiša Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telo skrze Ducha, ktorý prebýva vo vás.“

Je nádherné vedieť, že to nie je naša námaha, ale Boží Duch, ktorý tvorí život, ktorý všetko premieňa, ktorý sa mocne preukazuje vo veriacich v tomto čase. Tá istá moc a sláva, ktorú Boh preukázal na Ježišovi Kristovi, keď Ho vzkriesil z mŕtvych a triumfoval nad všetkou mocou pekla, nad smrťou, nad satanom, tú istú moc Boh preukáže na veriacich. To je niečo nádherné, to nás opäť prináša k pokoju s Bohom, že skončíme s každou našou vlastnou námahou a čakáme na to, čo Boh z milosti učiní.

Prednedávnom sme v kázaní brata Branhama počuli, že Pán Ježiš vo Svojej prorockej službe ako Syn človeka kráčal po tejto zemi, aby sa naplnilo Písmo, ktoré prorokoval Mojžiš:

„Proroka im vzbudím zprostred ich bratov, ako si ty, a vložím Svoje Slová do Jeho úst a bude im hovoriť všetko, čo mu prikážem. A stane sa, že ten, kto by nepočúval na Moje Slová, ktoré bude hovoriť v Mojom mene, poniesie svoju vinu a Ja to budem vyhladávať od neho.“

Vieme, že od Letníc už Pán Ježiš nie je oslovovaný ako Syn človeka, ale je predstavovaný a oslovovaný ako Boží Syn. Ak čítame štyri evanjeliá, tak vidíme, že Ježiš Kristus je od Svojho

narodenia až po Jeho odchod do nebies predstavovaný ako Syn človeka putujúci po zemi v poníženosti a skrze ktorého sa napĺňa Písmo. Od Letníc sa zjavoval v moci Svätého Ducha ako Boží Syn, ktorý putuje uprostred siedmich zlatých svietnikov. A náhle prichádza brat Branham s myšlienkou Slova z Lukáša 17, kde je napísané:

„V čase, keď sa Syn človeka zjaví...“

Po dvoch tisíckach rokov, keď už viac vôbec nebola reč o Ježišovi Kristovi ako Synovi človeka, ale len a jedine o Ježišovi Kristovi, Božom Synovi, nachádzame zaslúbenie a prorockto:

„Ako to bolo v dňoch Noacha, tak to bude aj v dňoch, keď sa zjaví Syn človeka.“

Prečítajte si Lukáša 17, tam nestojí, „keď sa zjaví Boží Syn“, ale „keď sa zjaví Syn človeka“. Vtedy, pri prvom príchode Ježiša Krista, sa naplnili všetky prorocktá, ktoré predpovedali Duchom vedení svätí proroci. Bolo to, v zásade vzaté, prorocké obdobie – napĺňalo sa jedno prorockto za druhým. Keď čítame evanjeliá, tak nezačínajú nejakou vlastnou poviedkou, ale Ježišom Kristom a tým, čo sa skrze Neho dialo. V Markovi 1:1 – 3:

„Počiatok evanjelia Ježiša Krista, Syna Božieho, bol ako je napísané v prorokovi Izaiášovi: «Hľa! Posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví cestu pred Tebou. Hlas volajúci na púšti: Prihotovte cestu Pánovu, čiňte priame Jeho chodníky.»“

Evanjelium Ježiša Krista malo prorocký základ od samého prvého dňa a má prorocký základ až do posledného dňa! Naše vlastné myšlienky v Božom kráľovstve vôbec neplatia! Evanjelium začalo Ježišom Kristom, ako stálo napísané v prorokoch, a končí taktiež podľa prorockého Slova. Medzitým leží takmer dvetisíc rokov cirkví, ktoré mali svoj čas, aby podľa toho, ako im bol Boh milostivý v čase, v ktorom existovali, Bohu slúžili a putovali vo svetle, ktoré mali. Ale v čase večera malo byť svetlo [Zach 14:7]! Prečo? Aby sme poznali Ježiša Krista. O Ňom, Božom Synovi, stojí napísané v poslednom liste laodicejskej Cirkvi: *„Hľa! Stojím pred dverami.“* On viac nebol dnu, bol vonku a stále pred dverami! Vonku, aby bol zjavený ako Syn človeka skrze prorockú službu,

aby všetci, ktorí Mu v tomto čase uveria, mohli byť v tomto čase Bohom ospravedlnení.

Nemôžeme zísť do všetkých týchto učiteľských vecí, ale toľko vieme, že Ježiš Kristus hovoril sám o Sebe ako o Synovi človeka. Pred krátkym časom som to zmienil. Len v evanjeliu Matúša stojí 26-krát, že Ježiš Kristus je Syn človeka. Vtedy povedal: „*A čo, keby ste videli Syna človeka vystupovať hore, kde bol prv?*“ [Jn 6:62] Židia Jeho reči nerozumeli, pretože čakali na Syna Dávidovho. Na neho však čakali priskoro. On sa zjaví ako Syn Dávidov, keď začne panovať v tisícročnom kráľovstve. Potom bude On Syn Dávidov, bude kraľovať a my budeme kraľovať spolu s Ním.

V Jeho prorockej službe bol Synom človeka. Počas tých takmer 2 000 rokov bol v Cirkvi zjavený ako Boží Syn. Teraz na konci času žijeme v prorockom období, pretože sa naplňajú všetky proroctvá Písma, ktoré hovoria o návrate Ježiša Krista. Preto sa zjavil prorockým spôsobom ako Syn človeka, aby obrátil pozornosť Božieho ľudu na to, čo sa v tomto čase deje. Vtedy všetci Boží služobníci, aj evanjelisti Matúš, Lukáš, Marek alebo Ján, neustále citovali prorocké Slovo, pretože v ich čase sa naplnilo mnoho biblických proroctiev.

Ako inak by sme mohli jednáť my v tomto čase, ako sa vrátiť späť k prorockému Slovu?! Ak môžem, chcel by som prečítať niekoľko miest z evanjelia Matúša. Už v prvej kapitole pri narodení Ježiša Krista stojí vo verši 22:

„To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka.“

A pokračuje v kapitole 2, verš 5:

„Oni mu povedali: „V judejskom Betleheme, lebo tak píše prorok.“

V kapitole 2, od verša 14:

„On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: «Z Egypta som povolal Svojho Syna.»“

V kapitole 2, od verša 17:

„Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremiáš...“

Čo to bolo? V tomto prvom časovom období novozákonnej Cirkvi boli všetci Boží služobníci, ktorí hovorili alebo písali, vedení Svätým Duchom do prorockého Slova a Božím deťom ukázali, že sa pred ich očami naplnilo Sväté Písmo. Čo činil Pán Ježiš? Ospravedlňoval sa? Nie. On šiel do synagógy, otvoril knihu Izaiáša a čítal zo 61. kapitoly a potom povedal: „*Dnes sa naplnilo toto miesto Písma pred vašimi očami.*“ Ale kto tomu porozumel? Ak dnes stojíme vpredu a hovoríme: „V našom čase sa naplnilo Sväté Písmo!“, tak to mnohým nič nehovorí. Jedni vedia, o čo ide, pretože ich Boh omilostil, pretože s nimi hovoril, pretože im zjavil Svoje Slovo, pretože majú prežitie s Bohom. Ostatní to počujú a nič im to nehovorí. A predsa sú veriaci a zároveň nechápu, čo im Pán chce povedať.

Kto je z Boha, ten sa neodvoláva na to, čo hovorí on sám, ale na to, čo hovorili Boží muži inšpirovaní Svätým Duchom. Ak vtedy mohol Marek napísať: „*Evanjelium Ježiša Krista, započalo ako to bolo napísané v prorokovi Izaiášovi a prorokovi Malachiášovi...*“, tak môžeme aj my v tomto čase s rovnakou istotou povedať, že evanjelium Ježiša Krista skončí rovnakým spôsobom, ako stojí napísané v prorokovi Malachiášovi: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“

Ježiš po skončení služby Jána Krstiteľa povedal: „*Eliáš musí prísť, aby všetky veci opäť napravil.*“ Ján bol prirodzene Eliáš pred prvým príchodom Pána. To vieme úplne presne – on vystúpil v duchu a v moci Eliáša, ale vtedy hrozný a strašný deň Pána nenastal! A prešlo už takmer dvetisíc rokov a tento strašný deň Pána stále neprišiel. Vieme, že deň Pánov bude horieť ako pec [Mal 4:1], vtedy budú bezbožní horieť ako slama. Pán skrze proroka hovorí: „*Skôr ako príde tento hrozný a strašný deň, pošlem vám proroka Eliáša, aby všetko vrátil do správneho stavu.*“ [Mal 4:5, Mt 17:11]

Drahí bratia a sestry, záver evanjelia prebieha tak, ako je to napísané v prorokoch! To žiadny človek nezmení, ani keby chcel. Nie sme vôbec takí dôležití, aby sa Boh upravoval podľa nás. Nie! On by chcel, aby sme sa my upravili podľa Neho a aby sme prijali to, čo nám On hovorí. Proti čomu sa ľudia v tomto čase tak

stavajú? Chceli by pokračovať tak, ako to je, až do príchodu Ježiša Krista, ako keby na konci časového obdobia Cirkvi nemalo byť opätovne Cirkvi adresované prorocké Slovo. Na tom v tomto čase stroskotávajú mnohí veriaci, aj tí, ktorí Božie Slovo dobre poznajú, ale nepostrehli, že sa všetko nedeje tak, ako boli na to po mnohé roky zvyknutí, ale že sa to musí diať tak, ako to usporiadal Boh. Vtedy bolo vystúpenie Jána Krstiteľa trňom v oku všetkým učným Písma [Mt 21:24-32]. Želali si, aby sa tento muž nikdy nenarodil, pretože spôsobil v celej zemi mnoho nepokoja. Kto to však bol? Bol to muž zasľúbenia! Muž, o ktorom sám Boh povedal: „*Hľa! Posielam anjela pred Svojou tvárou, aby mi pripravil cestu.*“ Mnohí ho nechceli počúvať a ani ho nepočúvali. Bol im trňom v oku, ale Pán ho poslal so zvestou, aby pripravil srdcia. A náhle Ján Krstiteľ povedal: „*On je vo vašom strede. On vás bude krstiť Duchom a ohňom.*“ [Lk 3:16] Ján mu len pripravil cestu. On povedal: „*Ja nie som svetlo. Prišiel som, aby som povedal svedectvo o svetle.*“ Prorok nie je svetlo samotné. Prorok nie je Pán, ani Syn človeka sám. Prorok je svedok živého Boha, aby zložil svedectvo o pravde! A Božie Slovo je pravda! Preto všetci proroci a všetci praví Boží svedkovia skladali svedectvo o pravde.

Pán Ježiš sa obrátil k učným Písma a povedal: „*Nepočúvate ma, pretože nie ste z pravdy.*“ A oni mu to hneď znova zazlievali. Oni ho nechceli počúvať, oni nemohli počúvať, a napriek tomu mu zazlievali, keď im Pán do tváre povedal, ako to s nimi je.

Žijeme na konci laodicejského časového obdobia. Ježiš Kristus stojí pred dvermi a klope. On sa zjavil. On poslal Svojho služobníka a proroka na základe Svojho Slova, aby obrátil pozornosť Božieho ľudu na to, čo sa na základe Pánovho Slova v tomto čase má stať.

Dúfam, že nezmeškáme napojenie na Božie pôsobenie!

Môžeme sa pozrieť späť do cirkevných dejín. Nie všetci dostali napojenie na prvé prebudenie v reformácii! Keď bol vtedy skrze mocné pôsobenie Svätého Ducha učiný nový začiatok, tak nie všetci získali napojenie. Ale Boh mal ľudí, ktorí vtedy porozumeli a pochopili, o čo sa jedná. Keď toto prebudenie pominulo, Boh poslal hlbšie prebudenie, ktoré išlo k hlbšiemu základu. Ale

nie všetci, ktorí mali účasť na prvom prebudení, preto dostali účasť aj na tom druhom. Oni boli spokojní s tým, čo pre nich Boh vykonal, a mysleli si, že dostali všetko. Duchovne zostali stáť bez toho, aby pochopili, že Boh s tými Svojimi kráča ďalej. A tak prišlo jedno prebudenie za druhým až do nášho času.

Hovorím vám, skrze milosť nášho Boha som každé prebudenie, o ktorom som kedy počul, a každého, koho Boh použil, som počul, a vedel som, že tam, kde Boh pôsobí, tam by som chcel byť, chcel by som to sám prežiť! Prežiť to, čo Pán z milosti koná! Preto je také nevyhnutné, aby sme v tomto kritickom momente ľudských dejín nepremeškali napojenie na Božie pôsobenie! Pretože by sa nám to mohlo stať! Možno hovorí jeden alebo druhý: „Ja som s Bohom v poriadku.“ Kto ti hovorí, že si s Bohom v poriadku?! Ak si s Bohom v poriadku, tak sa zaradíš do toho, čo Boh Svoju ľudu v tomto čase hovorí!

Človek môže prirodzene veľmi ľahko povedať: „Ja som s Bohom v poriadku.“ Je spokojný sám so sebou vo vlastnej spravodlivosti, bez toho, aby mal nejaký dôkaz, že Boh je s nami. Vieme, že dokonca pred 20, 30 alebo 50 rokmi boli stále nové prebudenia, a za to sme Bohu veľmi vďační. Ale prebudenie spred 30 rokov mne dnes nijako nepomáha! Ja musím dnes nájsť Božie napojenie na súčasné Božie pôsobenie a byť naplnený Svätým Duchom, aby som dosiahol cieľ a neostal stáť! Mnohí vyšli zo Sodomy a potom sa pozreli späť [1M 19:26]. Už viac žiadne obzeranie sa späť! Položili sme ruku na pluh a nehľadíme späť, inak by sme nebolo hodní Božieho kráľovstva [Lk 9:62].

Na záver časového obdobia Cirkvi by chcel Boh na zemi ešte raz zjaviť celú Svoju moc a slávu tak, ako ju zjavil v Ježišovi Kristovi, aby naplnil Svoje Slovo. Je napísané: „*Skutky, ktoré Ja konám, budete konať i vy.*“

V Starom i Novom zákone sú rôzne zaslúbenia a všetky sa musia naplniť. Boh pri nás zjaví tú istú moc, ktorá bola zjavená na Ježišovi Kristovi, keď bol vzkriesený zo smrti! Dokážete si to predstaviť: Satan by ho bol najradšej zadržal v pekle, ale nemal naňho vôbec žiadne právo. Pán Ježiš nešiel dolu, aby sa s diablom dohadoval! Nie! On šiel dolu, aby tým, ktorí Naňho očakávali,

zvestoval slávne víťazstvo z Golgoty! Aby zajatých vyviedol von a na základe Matúša 27 mnohí zosnulí svätí povstali spolu s Kristom.

Jedno je isté. Satan nás môže napádať. Môže nám klásť pasce, môže činiť rôzne veci, ale nemá na nás vôbec žiadne právo. V Jánovi 17 Ježiš hovorí:

„Vy nie ste z tohto sveta, ako ani Ja nie som z tohto sveta. Svet miluje to svoje, a preto vás nemiluje. Pretože vy nie ste z tohto sveta.“

Sme narodení zhora. Preto nás to tiahne domov. Chceli by sme domov. Radi by sme videli Ježiša, Jeho, ktorý nás miloval, ktorý nás spasil, ktorý sa tak mocne v našom živote skrze Svoju milosť a Svoju moc zjavil!

Evanjelium príde ku svojmu záveru tak, ako to stojí v Božom Slove. Nie ako by to chcel nejaký evanjelista alebo kazateľ alebo ako si to predstavuje nejaká cirkev, ale tak, ako to Boh povedal vo Svojom Slove. Taký bude záver.

Dnes dopoludnia sme prebrali, ako nám Pán dal v Novom zákone príklad služobníka Jóba zo Starého zákona. Volá na nás: *„Hľadte na Jóba a na záver, ktorý mu Boh pripravil.“* Už z toho môžeme tušiť, akým spôsobom bude zjavená moc nášho Boha medzi tými Jeho. Nebude to len nejaké neúplné (krátke) znovunapravenie. Len ľudia merajú a tam, kde je to možné, tak namerajú menej. Ako na trhoch, keď vidíme, ako sa váži, tak stále radšej menej ako viac. Boh nám však dá plnú mieru znovunapravenia tak, ako to bolo vtedy dané Jóbovi.

Kto to môže zmeniť? Povedzte mi, chápete vôbec, o čo sa vlastne teraz jedná? Pochopili sme všetci, čo má Boh v tomto čase so Svojím ľudom v úmysle? Prichádzame k bohoslužbe len na to, aby sme počuli kázanie, alebo prichádzame na to, aby Svätý Duch skrze Slovo nášho Boha hovoril ku našim srdciam a zjavil nám Božiu vôľu, aby nám ukázal, čo pre nás Pán pripravil.

Kážu všetci, ale Pavol píše: *„Ja som nezvestoval evanjelium podľa človeka, ani som sa ho tak nenaučil, ale mi bolo dané skrze zjavenie Ježiša Krista.“* [Gal 1:12] Dnes je všade po celom svete zvestované evanjelium podľa človeka. Evanjelium podľa človeka

ešte žiadnemu človeku nepomohlo. Práve naopak! Učinilo im škodu! Oni prepadli nábožnému podvodu, upevnili sa vo falošnej istote! Len evanjelium Ježiša Krista, to plné sväté evanjelium, môže ľuďom v tomto čase pomôcť a dať im skrze Božiu milosť plné oslobodenie. Len to potrebujeme. Všetko ostatné, čo nám ľudia predstierajú, predsa pominie, a to už čoskoro, ale to, čo Boh vo Svojom Slove povedal... a Pavol ďalej píše, že kráľovstvo Božie nespočíva v Slove samotnom, ale v moci. A túto moc nedokážeme vytvoriť my sami, táto moc musí prísť od Boha samotného, aby nás všetkých naplnila! Pri tom nemusí pomáhať žiadny človek. Nepotrebujeme však ani nikoho, kto šliape na brzdu! Chceli by sme, aby boli všetci strhnutí Svätým Duchom a žeby sa im mohol Boh zjaviť tak, ako to vždy všade bývalo. V prorockom časovom období museli vždy ľudia dbať o to, žeby sa proti Bohu neprehrešili a našli správne napojenie na Božie pôsobenie.

Ani v čase Mojžiša nemuseli Izraeliti dlho rozmýšľať. Prorok prišiel a povedal: „*Boh počul váš krik, hodina vášho oslobodenia prišla! Vydajte sa na cestu!*“ [2M 3:7] A hneď vyšli! Nad čím by sme chceli ešte rozmýšľať?! Hodina Božieho navštívenia prišla. Čas už nepotrva dlho a Pán Ježiš naplní, čo povedal. Som veľmi šťastný, že evanjelium nemalo ľudský začiatok a nebude mať ani ľudský záver, ale malo Boží začiatok a bude mať aj Boží záver! Na začiatku bolo naplnenie Slova a aj na konci bude naplnenie Slova. Na začiatku bol Ježiš Kristus zjavený ako Syn človeka a na konci bol zjavený rovnakým spôsobom. To musíme vidieť! To musíme vo viere uchopiť! Dúfam, že každý jeden, ktorý tu je dnes prítomný, môže skrze osvietenie Svätého Ducha pochopiť, o čo teraz ide. To nemôže povedať jeden druhému, to musí každému jednotlivcovi zjaviť Boh. Pán povedal: „*Nebude jeden brat poučovať druhého, ale všetci budú vyučovaní od Boha.*“ [Jer 31:34, Žd 8:11] Aké nádherné – byť v tomto čase vyučovaný od Boha. Nesedíme pri nohách Gamaliela, skrze ktorého sa Saul stal náboženským fanatikom, my sedíme pri nohách Ježiša Krista, ktorý nás premenil a ktorý v nás zjavil nový život!

Ale odkedy? Saul všade vyčíňal, až kým sa nestretol s jasným svetlom z neba, pričom zaznel hlas: „*Ja som Ježiš, ktorého*

prenasleduješ.“ [Sk 9:5] Muž, ktorý chcel činiť len dobré, totiž vykoreniť túto sektu, aby sa jeho viera zachovala, pretože to bola predsa tá správna viera, tá židovská viera, tá ortodoxná viera. Podľa neho bolo to, čo konal, správne – ale len v jeho očiach. V očiach Božích však už dávno začalo niečo nové a Pavol to nevidel. Zostal v tom starom a meral podľa starých meradiel. Kolík veriaci zostali v cirkvách a merajú vlastnými meradlami bez toho, aby pochopili, že Boh už dávno učinil niečo nové! Pri tom žiadne osočovanie nepomáha. Boh sa nenechá zdržiavať. Boh má ľudí, ktorí neosočujú, ale chcú mať podiel na tom, čo On práve koná. To je to nádherné! Keď vtedy deti kričali: „*Hosana buď Synovi Dávidovmu!*“, tak im farizeji hovorili: „*Prikážte im, aby mlčali.*“ Pán im odpovedal: „*Ak by títo mlčali, kričali by kamene.*“ Čo to bolo? Pán si pripravil chválu z úst nemluvniat [Mt 21:16]. Oni nepotrebovali nikoho, kto by im povedal: „Teraz spievajte!“ Oni nepotrebovali žiadneho vedúceho spevu! Oni nepotrebovali vôbec nič! Duchom Svätým uchopení spievali: „*Hosana tomu, kto prichádza v mene Pánovom!*“

Čo potrebujeme my dnes? To isté. Inšpiráciu Svätého Ducha, ktorá každého jedného uchopí, a potom spievame v nebeskej harmónii a vieme, čo Boh učinil.

Prečo? Toto je prorocké časové obdobie. Božie milostivé navštívenie! Zjavenie najhlbšieho a každého jedného Božieho tajomstva. To všetko sa deje v našom čase a blahoslavený je ten, komu je dané počuť, čo Duch hovorí Cirkvi [Zj 3:22]. A ak si niekto myslí, že sme fanatici, tak sa pri tom aj tak cítime dobre. Čo je to? Nejedná sa predsa o to, ako nás posudzujú ľudia. Ako Pavol povedal pred Agrippom a Festom, keď mu oni povedali: „*Blázníš!*“ – „*Ja nebláznim. Ja hovorím slová pravdy a zdravého rozumu.*“ [Sk 26:24-25] To isté je teraz tu s nami. Preniká nás to. To je pravda. To priznávame. Ale my nebláznime! My hovoríme živé Slová živého Boha, ktoré sa nám stali Duchom a životom, a kto chce radšej spať, ten nech zostane doma! Tu nemôžeme spať, pretože my sme boli prebudení skrze milosť nášho Boha a radujeme sa z toho, čo Pán v tomto čase koná. Prorocké časové obdobie – Slovo sa naplňa pred našimi očami a my to smieme vidieť, smieme to prežívať.

Pán sa chystá preukázať premocným spôsobom, uskutočniť mocným spôsobom znovunapravenie a tá istá moc, ktorú Boh zjavil v Kristovi, tá má byť teraz zjavená na tých, ktorí veria. Čo všetko to pre nás všetkých so sebou prináša, to teraz ešte vôbec netušíme. To teraz vôbec netušíme. Ježiš s absolútnym triumfom povstal z mŕtvych! Nič ho nemohlo zadržať, ani satan či smrť, žiadne moci temnoty. Všetko bolo porazené. Boh daruje vo Svojej Cirkvi premocný záver. Začiatok bol na základe Božieho Slova a záver bude takisto na základe prorockého Slova. Ježiš je alfa a omega, prvý a posledný [Zj 21:6]. Taký bol na začiatku, taký je aj na samotnom konci. On ku tým Svojim hovorí a na záver kladie otázku: „Porozumeli ste tomu, čo som vám hovoril?“ A my sme povedať: „Áno, Pane. My sme tomu porozumeli.“

Som si zároveň vedomý toho, že ak Boh človeku nedaruje milosť, tak nevie, o čom je reč. My rozlišujeme medzi mnohými kresťanskými programami, ktoré sú síce kresťansky ozdobené, a naplnením Božích prorociev v tomto čase. Chceli by sme s Petrom povedať: „*Nenasledovali sme bájkam, ale prorocké Slovo, ktoré svieti na tmavom mieste ako svetlo.*“ [2Pt 1:19] V Novom zákone sme skrze Petra vyzývaní dbať na prorocké slovo, ktoré svieti ako svetlo na tmavom mieste. Viac nečiníme, my len dávame pozor, aby to svetlo svietilo. Ono svieti v temnote, ale temnota to nepochopila [Jn 1:5]. Ona to nevidí, nechce to vidieť. Ale tí, ktorí putujú vo svetle, tí to poznali. Ich cesta je osvetlená. Oni sa radujú z toho, čo Boh práve teraz koná.

Ach, žeby nás všetkých mohla uchopiť inšpirácia Svätého Ducha a žeby sme vedeli, čo Boh v tomto čase koná. Brat Branham bol len človek ako my všetci, ale vyvolená nádoba v Božích rukách. Mal možnosť ísť s tou najväčšou cirkvou v Severnej Amerike a stať sa miliónárom, pretože prichádzali masy ľudí, a kdekoľvek prišiel, tam boli zbory väčšie, pretože sa tam Boh zjavoval. Pán mu však položil na srdce, ako čítame v liste Židom 13, mimo tábora niest' potupu Krista s ľudom Božím ako Mojžiš. Mojžiš považoval všetko bohatstvo Egypta a možnosť byť synom dcéry faraóna za nič. On považoval potupu Ježiša Krista za väčšie bohatstvo ako všetky poklady Egypta. To sú pre mňa tí praví služobníci Boží! Ktorí

nebežia za peniazmi, ale nesú potupu Ježiša Krista a pozdvihujú do svetla Bohom zjavené Slovo. To sú Boží služobníci! To, čo oni hovorili, hovorili v Božom poverení. Mojžiš mal Božie poverenie. Kto sme my, že by sme sa proti tomu mohli stavať?

To isté sa týka aj služby brata Branhama. Kto tomu môže veriť, nech verí. Kto to môže pochopiť, nech pochopí. Tak, ako Boh Pán na začiatku Nového zákona poslal služobníka a proroka, aby pripravil cestu, tak ten istý Boh poslal Svojho služobníka v tom istom Duchu a tej istej moci, aby pripravil cestu Pánovi, aby vyrovnal všetko krivé, aby ponížené vyvýšil a zvýšené znížil, aby mohla byť zjavená Božia sláva.

Kto tomu môže veriť, ďakuj živému Bohu a maj účasť na tom, čo Boh v tomto čase koná. Sme tak radi, že môžeme žiť teraz, keď všetky veci prichádzajú k záveru. Nie je dôležitý náš program, ale to, čo náš Boh rozhodol – to On v priebehu času uskutočňuje. Ako sme počuli, ak prococtvo na seba necháva čakať, vytrvajme, lebo sa určite naplní [Iz 55:11, Hab 2:3]. Posledné zaslúbenia sa čoskoro naplnia a Ježiš Kristus bude stáť oslávený v strede Svojho ľudu a náhle nás naplní Božia moc a potom príde okamih, v ktorom budeme vzatí do nebeskej slávy.

Nie ste šťastní, že Boh mohol so zvyškom Svojho ľudu hovoriť? Blahoslavené sú vaše uši, lebo počujú, a vaše oči, pretože vidia, a vaše srdcia, pretože veria [Mt 13:16]. Blahoslavení sú ľudia, ktorí to, čo Boh hovorí, berú vážne a ktorí chápu, o čo ide. Pán hovorí [Joel 2:25-27]:

„A nahradím vám roky.... A tak budete jesť a nasýtite sa a budete chváliť meno Hospodina, svojho Boha, ktorý učinil s vami predivné veci, a môj ľud sa nebude viacej hanbiť na veky. A poznáte, že Ja som prostred Izraela a že Ja Hospodin som váš Boh, a že niet iného. A tak sa môj ľud nebude viacej hanbiť až na veky.“

Tak, ako musel vytrvať Jób, musíme vytrvať i my. On nemohol v medzičase pozeráť na hodinky a povedať: „Pane to už stačí.“ Nie. On vydržal, až kým neprišla hodina Božia, a potom mu bola darovaná pomoc. My nehovoríme Pánovi, kedy má ten čas prísť. On nám všetko včas oznámi a zjaví vo Svojej moci a sláve. Je nám treba trpezlivosť, aby sme zažili Božie zaslúbenia [Žd 10:36].

Vojdime do Božieho pokoja a vedzme, že Ježiš nikdy nemešká. Amen. Povstaňme k modlitbe.

Nebeský Otče, spoločne prichádzame pred Tvoju Svätú tvár a z hĺbky nášho srdca Ti vzdávam vďaku za Tvoju milosť, za Tvoju dobrotu, za Tvoje zjavené Slovo, za to, čo hovoríš, za pôsobenie Tvojho Svätého Ducha v tomto čase. Ó, verný Bože, zjav už čoskoro tu istú moc na nás všetkých tak, ako si ju zjavil na Ježišovi Kristovi! Nech sa opäť zjaví ten blahoslavený stav Tvojej Cirkvi! Naplň nás mocou Svätého Ducha. Chválim Ťa, zývame Ťa, voláme Ti na slávu. Halelujah Tvojmu svätému menu! Amen.

Ako spieva skladateľ piesní: „Keď Pán tých Svojich zavolá, budem pri tom.“ Ide o to, aby sme mali túto istotu, aby sme boli v súlade s Bohom a Božím Slovom, aby sme mohli putovať s Bohom a to sa môže stať len vtedy, ak putujeme podľa Jeho Slova.

V čase, keď máme naše hlavy sklonené a oči zavreté, chcel by som požiadať všetkých, ktorí by týmto spôsobom chceli posvätiť svoj život Bohu, aby pozdvihli svoje ruky. Ďakujem pekne. Boh vás požehnaj všetkých. Spievajme spoločne *Taký, aký som, tak to musí byť.*

*Taký, aký som, tak to musí byť,
nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Nebeský Otče, Ty si tie ruky a srdcia videl. Ty vieš, čo sa v každom jednom deje. Ach, verný Bože, bol si nám milostivý, ďakujeme Ti za to. Nestali sme sa len veriacimi, ale uverili sme Ti vo všetkom Tvojom konaní a pôsobení. Nevideli sme Belzebuba, ale Teba, ako zjaveného Syna človeka, aby bolo naplnené Písmo v tomto čase. Verný Bože, Ty skrze Svojho Ducha panuješ v našom strede, voláš tých posledných, vytrhuješ ich ako hlaveň z ohňa. Čas nášho rozmyšľania trval pridlho, teraz nastal čas, aby sme konali, pretože Ty viac nečakáš. Tvoja reč je jasná a zreteľná. Nepotrebuješ opäť hovoriť. Pochopili sme a porozumeli, o čo sa jedná.

Ach, verný Pane, zostaň so Svojou milosťou nad nami všetkými. Uskutočni Svoje dielo a dokonaj ho ku slávnemu dňu Tvojho návratu. Ó, Pane, korunuj nás milosťou a milosrdenstvom. Požehnaj všetkých, ktorí pozdvihli svoje ruky. Pane, môj Bože, Ty vieš, o čo Ťa prosia. Nech dostanú to, o čo prosili. Verný Bože, veríme, že uzdravuješ, veríme, že zachraňuješ a oslobodzuješ. Nech teraz v každom jednom povstane živá viera, aby Ťa vzali za Slovo a prežili Tvoju moc – tú istú Božiu moc, ktorá Ježiša Krista vyviedla z mŕtvych. Ty ju na nás všetkých z milosti preukazuješ. Ďakujeme Ti za to v Ježišovom mene. Amen. Halelujah.